Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1887-01-29

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 1 1 0

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10287

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Γ. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1887 ΑΡ. 110.

Συνδρομή ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . Φρ. 15

ΕΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. — Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

(Συνέχεια.)

Κύριοι Βουλευταί! ὑμεῖς εἶσθε ἀντιπρόσωποι ὁλοκλήρου τῆς νήσου διὰ νὰ σκέπτεσθε καὶ νὰ ἀποφασίζητε περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος· ἀλλὰ καὶ ἡ διαρρύθμισις τῶν θρονικῶν εἶνε ζήτημα ἀφορῶν τὴν ὠφέλειαν τῆς πατρίδος καὶ τὴν μεγαλειτέραν μάλιστα. Ἡ ἀπάντησις ἥτις ἐδόθη πέρυσιν εἰς τὸν Μ. Ἁρμοστὴν ὅτι «πρέπει νὰ ἐκλεχθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ» ἦτο ἐπινόημα, ἀγνοοῦμεν τίνος, ἀντιπράττοντος εἰς τὴν λύσιν τοῦ «σπουδαίου τούτου ζητήματος», διὰ νὰ μὴ γείνῃ τίποτε, ὡς πράγματι δὲν ἔγεινε. Τίς παρακαλῶ ἐκ τῶν κυπρίων θὰ τολμήσῃ νὰ σᾶς εἴπῃ «ἐν τίνι δικαιώματι κύριοι ἐσκέφθητε καὶ ἐκάμετε τοιαύτας διαρρυθμίσεις;» καὶ τίς παρακαλῶ μέχρι σήμερον ἐτολμήσε νὰ σᾶς εἴπῃ «διατί κύριοι ἐκάμετε τὸ δεῖνα ἢ τὸ δεῖνα νομοσχέδιον;» Ἤρυσιν ἐπρότεινε μίαν, οἱανδήποτε, λύσιν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, φέτος πρέπει, εἶνε ἀνάγκη ἀπαραίτητος νὰ προτείνητε ὑμεῖς τοιαύτην. Εἶνε καὶ τοῦτο ἓν ἀναγκαιότατον νομοσχέδιον μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ὁποῖα προτείνετε ἢ ὑποστηρίζετε.

Σκέφθητε παρακαλῶ πρὸς στιγμὴν ὅτι εἶνε μέγα ἄδικον νὰ ἐκλείψωσι τοιαῦτα σπουδαῖα εἰσοδήματα. Ὁ λαὸς ἐσυνείθισε νὰ πληρώνῃ, εἶνε δὲ δι' ἕνα ἕκαστον ἀτίμαντον τὸ ποσὸν ἐνῷ ὅλον ὁμοῦ εἶνε μέγα. Ὅταν δὲ τὸ ποσὸν διαχειρίζηται μία ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν πάντοτε τῶν Ἀρχιερέων, τότε ταῦτο θὰ καταστῇ ἐθνικὴ συνδρομὴ διδομένη πρὸς φιλανθρωπικοὺς σκοπούς, καὶ ὁ λαὸς τότε μὲ εὐχαρίστησίν του θὰ πληρώνει αὐτὸ καὶ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ βοηθῇ εἰς τὴν εἴσπραξίν του. Τὰ ἐνοίκια τῶν ἐξαρτωμένων Μοναστηρίων καὶ τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων ὡς καὶ αἱ ζητεῖαι καὶ τὰ Κανονικὰ θὰ δίδωνται τότε μὲ περισσοτέραν εὐχαρίστησιν διότι θὰ ἦνε γνωστὴ πρὸς πάντας ἡ χρῆσίς των. Οὐδεὶς ἐκ τῶν τῆς νήσου σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων θὰ ἀντιστῇ εἰς τοιαύτην πρᾶξιν, ἔχομεν δὲ λόγους νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἶνε συμφωνοι κατὰ τοῦτο καὶ θὰ συμπράξωσι μεθ' ὑμῶν. Εἷς ἀξιοπρεπὴς μισθὸς καὶ μία ἀναγκαία πρὸς συντήρησιν τῶν μητροπόλεων χορήγησις θὰ ἦνε δι' αὐτοὺς ἀρκετὸν ἀφοῦ μάλιστα θὰ ἐκλείψῃ οὕτω πᾶσα κατ' αὐτῶν δικαία ἢ ἄδικος ὑπόνοια. Αἱ ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας των περιοδεῖαι θὰ γίνωνται τότε πρὸς ἁγιασμὸν καὶ διδαχὴν τοῦ ποιμνίου των μόνον, ἤτοι καθαρῶς θρησκευτικὸν καθῆκον. Εἶνε ὅλως ἄτοπον κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν νὰ θεωρῶνται αὗται ὡς ἀργυρολογικαί. Δότε ὑμεῖς μίαν τοιαύτην ὤθησιν τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, καὶ τότε εἴμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν τίς τῶν Ἀρχιερέων τῆς νήσου θὰ ἀντιστῇ, ὅπερ ὅλως ἀπίστευτον.

Ο ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ ΝΟΜΟΣ

Πρὸ δύο περίπου ἐτῶν συνεζητήθη καὶ ἐνομοθετήθη ὁ περὶ ἀγροφυλάκων νόμος οὗτινος τὴν ἀνάγκην ἀνεγνώριζον ἅπαντες καὶ οἱ γεωργοὶ ηὔχοντο καὶ παρεκάλουν πλέον νὰ τεθῇ νόμιμός τις φραγμὸς κατὰ τῶν ποιμένων, τῶν ζώων, τῶν κτηματελυμεώνων· οὐδεὶς ἦν κύριος τοῦ κτήματός του. Αἱ ἐλαῖαι, τὰ κεράτια, αἱ σταφυλαὶ ἐκλέπτοντο, ἐλεηλατοῦντο, ἡρπάζοντο ἀναφανδόν, καὶ ἀτιμωρητεὶ οἱ δὲ ἀγροὶ ἦσαν εἰς τὴν κυριότητα τῶν ποιμένων, οἵτινες καὶ ἐν τῇ ἐλαφροτέρᾳ τῶν γαιοκτημόνων παρατηρήσει, ἐγίνοντο θρασύτεροι, κακοποιότεροι, καὶ τέλος φονεῖς. Τὰ ἀγροτικὰ κακουργήματα ἐτελοῦντο ἢ ὑπὸ βοσκῶν ἢ διὰ βοσκούς· ἡ νομοθέτησις λοιπὸν τοῦ περὶ ἀγροφυλάκων νόμου ἐπεβάλλετο ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, διότι ἐθεωρεῖτο ὡς ἀγροτικὸς φρουρός. Δυστυχῶς ὅμως ὁ νόμος οὗτος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του ἀπεδείχθη μὴ ἐφαρμόσιμος καὶ ἀλυσιτελής, διότι ὑποτίθησι τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμὸν λίαν ἀνεπτυγμένον, τα γεροντικὰ συμβούλια ἔχοντα πλήρη γνῶσιν τῆς δικονομίας, καὶ τοὺς συμβούλους ἱκανοὺς νὰ καταλάβωσιν, εἰ μή τι ἀνωτέραν, τοὐλάχιστον πρωτοδίκου θέσιν, ἐνῷ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν εἰσὶν ἀναλφάβητοι. Τὸ δικονομικὸν καὶ δικαστικὸν μέρος τοῦ νόμου τούτου, ἀπαιτεῖ τοσαύτας γνώσεις, ὥστε οἱ γέροντες τοῦ χωρίου, οἱ οὐδὲ νὰ τὸν ἀναγνώσωσι γινώσκοντες ξύοντες τὰς κεφαλάς των ἐκφράζουσι τὴν ἀπορίαν των ἐπιλέγοντες «ἤντα μπελᾶν ἔφεραν στὴν κεφαλήν μας;» οὕτω λοιπὸν ἢ ἀπέχουσι δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἢ ἐκδίδουσιν ἀπόφασιν ἐναντίαν αὐτοῦ τοῦνόμου· ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἀφισταμένων τῶν δικαστῶν ὁ ζημειωθεὶς ὑφίσταται σιωπῶν τὴν ζημίαν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ κακοποιὸς ποιεῖται, ἔφεσιν· δυστυχῶς ὅμως καὶ ἐν τῷ κωμοδικείῳ παρ'ᾧ ἡ κατὰ νόμον ἔφεσις, ἡ αὐτὴ ἀπορία καὶ ἄγνοια, διότι, κατ' ἄλλον νόμον, τὰ κωμοδικεῖα δὲν δύνανται νὰ δικάσωσιν ὑποθέσεις κατ' ἔφεσιν· γινώσκομεν μάλιστα, ὅτι κωμοδίκαι τινὲς παρορῶντες αὐτὸν τὸν περὶ ἀγροφυλάκων νόμον, καθ' ὃν ὀφείλουσι νὰ δικάζωσι τὰς ἐν τοῖς ἀγροῖς γιγνομένας βλάβας καὶ γεννωμένας ἐκ τούτων ζημίας, καὶ τὸν νόμον αὐτὸν θεωροῦντες ὡσεὶ ἐν ἀχρηστίᾳ καὶ οὐδαμῶς ἐγκύψαντες ἐπὶ τῆς παρατύπου καὶ ἀναιτιολογήτου τῶν γερόντων ἀποφάσεως, ἐδίκασαν καὶ ἀπεφάσισαν «κατὰ τὸ βυζαντινὸν δίκαιον» ὅπερ ἐξέμαθόν που ἐν τοῖς ἀλληλοδιδακτικοῖς ἴσως σχολείοις· ἀλλ' ἐπέρχεται ἔφεσις καὶ ἀκύρωσις καὶ ταύτης τῆς ἀποφάσεως.

Οὕτως ἀπὸ τῶν γερόντων καὶ τῶν κωμοδικῶν, ἀπὸ τούτων εἰς τοὺς ἐφέτας, ἀπὸ παρατυπίας εἰς παρατυπίαν καὶ ἀνομίας εἰς ἀνομίαν περιαγόμεναι αἱ περὶ ἀποζημιώσεων ἀγωγαί, πνίγονται καὶ καταστρέφονται· ὁ γεωργὸς ἠποκαμὼν ἀποδυσπετῶν ἐγκαταλείπει τὰς ἀπαιτήσεις του δυσφορῶν διὰ τὰς πολυπλόκους καὶ ἀδιεξιτήτους διατυπώσεις καὶ διατάξεις τοῦ νόμου τούτου· ὁμολογοῦμεν, ὅτι εἰς τὸν κυκεῶνα τοῦτον συμβάλλονται οὐ μόνον ἡ ἀμάθεια καὶ ἀπειρία, ἀλλὰ τὰ μάλιστα αὐτὴ τοῦ νόμου ἡ σύνταξις, ἡ τῶν ἄρθρων αὐτοῦ σκολιὰ ἀλληλουχία, ἡ αὐστηρὰ περιφρούρησις διὰ τυπικῶν διατάξεων ἀκαταλήπτων καὶ ἐνιαχοῦ ἀντιφατικῶν ἢ καὶ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ καταχαλυπτουσῶν. οἱ τύποι περιλαμβάνουσιν ὁλόκληρον δικονομίαν, ὁ δὲ νόμος καθόλου, ὑποτίθησι νομομαθεῖς δικαστὰς καὶ δικηγόρων ἐξέλεγξιν καὶ συζήτησιν ἐνώπιον τῶν γερόντων μας· πάντα δὲ ταῦτα ποῦ;—Εἰς Τρίκωμον, εἰς Καλαβαστὸν, εἰς Ὀλύμπια, εἰς Πελένδριον, Ἀνώγυραν. Κυσσόνεργαν καὶ Τραχώνιον. Αἱ μεγάλαι αὗται δυσκολίαι, ἃς ὁ νόμος παρέχεται, ἡ στέρησις δηλονότι ὑποχρεωτικῆς ὡρισμένης καὶ σαφοῦς διατάξεως, καθιστῶσι τὸν νόμον βραδὺν καὶ μετὰ κόπου λειτουργοῦντα· ὁ πολύπλοκος συνειρμὸς τῶν διατάξεων αὐτοῦ· ἡ συσώρευσις πολυπληθῶν τύπων· αἱ ἐν αὐτῷ συγκρουόμεναι δικαιοδοσίαι, ἐξανίστανται κατ' αὐτοῦ τοῦ νόμου, καὶ ἀνακόπτουσι καὶ διακόπτουσι τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ· ἀκόμη ὀλίγον, καὶ ὁ νόμος περιπίπτει, ἂν δὲν περιέπεσεν ἤδη, εἰς παντελῆ ἀχρηστίαν. Μετὰ μικρὸν ἐκλείπει ἡ δύναμίς του, διότι ἀπὸ τοῦδε λυμαίνονται αὐτὸν, καὶ σιωπηλὴ ἐπέρχεται ἡ κατάργησις καὶ παραποίησις αὐτοῦ.

Οἱ νέοι βουλευταί, ὧν ἐψηφοδοτήθη νομοθεσία, ἃς μελετήσωσι καλῶς τὸν περὶ ἀγροφυλάκων νόμον, ἃς ἐγκύψωσιν εἰς τὰ πολλὰ πλημμελῆ αὐτοῦ μέρη, ὧν τὴν σκιαγραφίαν τοὺς ὑποβάλλομεν, καὶ ἃς ἐπιληρθῶσι τῆς ἁπλοποιήσεως, τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ, καθαίροντες τὰ ἕλκη, στίλβοντες τὰ ἐλατήριά του ἵνα κινῆται ἀπροσκόπτως καὶ σκοπίμως λειτουργῇ.

Νόμος, ἄνευ σαρῶν διατάξεων, πλήρης δικαστικῶν τύπων, ἀντιφατικὸς ἐν πολλοῖς καὶ ἄνευ ποινικῶν ὁρων θὰ περιπέσῃ εἰς ἐντελῆ ἀχρηστίαν ἢ παράλυσιν. οἱ δὲ ἀγρόται θὰ περιέλθωσι καὶ πάλιν εἰς διαρπαγὴν τῶν ἐλαιῶν, εἰς λεηλασίαν τῶν ἀμπέλων, εἰς ὑλοτομίαν τῶν δένδρων, καὶ χέρσωσιν τῶν ἀγρῶν των. Γεωργία ἄνευ ἀγροτικῆς ἀστυνομίας, δὲν προάγεται οὐδὲ περιφρουρεῖται κατὰ τῶν εἰσβολέων.

Δὲν εἴμεθα νομομαθεῖς, ὥστε νὰ ἀνελίξωμεν νὰ ἀνατάμωμεν ἐπιστημονικῶς τὸν νόμον τοῦτον, ἢ νὰ παραβάλωμεν αὐτὸν πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου· ἀλλ' εἰδομεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῷ γράμματι αὐτοῦ, καὶ βραδύτατα λειτουργεῖ, διότι ὁ νομοθέτης δὲν εἶχεν ὑπ' ὄψει οὔτε τὸν τρόπον καὶ τὴν δύναμιν τῆς σκέψεως οὔτε τὰς χρείας καὶ ἐν γένει τὴν κοινωνικὴν καὶ νοητικὴν τῶν ἀγροτῶν κατάστασιν. Ἐνδέχεται ὁ νόμος νὰ ἦνε τέλειος καθ' ἑαυτόν, ἀλλ' ὡς νόμος προληπτικὸς, προστατευτικὸς, ἔχει πολλὰ τὰ κενὰ, πλείονα τὰ πολύπλοκα καὶ πλεῖστα τὰ ἀνεφάρμοστα. Συνετάχθη ἐν τοῖς γραφείοις χωρὶς νὰ μεταφέρῃ ἐπ' αὐτῶν ὁ νομοθέτης καὶ πλεῖστα τῶν ἀγροτικῶν ἀφοῦ περὶ αὐτῶν πρῶτον ἐμελετήσῃ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Ἀλέξανδρος Βάττεμβεργ κατὰ τοὺς ἀντιπροσώπους Βουλγάρους, οἱ ὁποῖοι περιῆλθον τὴν Εὐρώπην καὶ σήμερον ἐπιστρέφουν εἰς τὰ ἴδια μὲ σκοπὸν νὰ συνεννοηθῶσι πλέον μὲ τὴν Ρωσσίαν, σκοπεύει νὰ νυμφευθῇ τὴν πριγκήπισσαν τοῦ Ἄλβανυ χήραν τοῦ τεθνεῶτος υἱοῦ τῆς Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας, θὰ λάβῃ δὲ βαθμὸν Ἄγγλου στρατηγοῦ καὶ θὰ πεμφθῇ εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὅταν δὲ ἐκραγῇ ἡ ἀγγλορωσσικὴ πάλη ἐν Ἀσίᾳ θὰ εὑρεθῇ αὐτὸς ἀντιμέτωπος τῶν Ρώσσων πρὸς ἐκδίκησιν. Τοιαύτην ἐκδίκησιν ὀνειρεύεται ἡ φιλοδοξία τοῦ καὶ ἀλλοίμονον τότε εἰς τοὺς Ρώσσους.

Ἐπειδὴ ἡ Γαλλία εἶχε ζητήσει πρὸ τινος πίστωσιν 80 ἑκατομμυρίων διὰ πολεμικὰς προπαρασκευὰς, καὶ ἡ Γερμανία τώρα ζητεῖ πίστωσιν ἐκ 5 ἑκατομμυρίων μαρκῶν. Ἀπηγόρευσεν ἡ Γερμανία τὴν ἐξαγωγὴν ἵππων ἐκ τοῦ κράτους της, διότι εἶχεν ἀγοράσει τοιούτους ἡ Γαλλία, ἐσύστησε δὲ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Μὲτς νὰ ἦνε ἕτοιμα τὰ γυναικόπαιδα εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ ἀπέλθωσι τοῦ Μὲτς καὶ παρήγγειλε καὶ εἰς Ἀγγλίαν μεγάλην ποσότητα τεταριχευμένων κρεάτων. Αὐτὰ ὅλα σημαίνουν ὅτι εἶνε ἀρκετὰ πιθανὸς ὁ πόλεμος.

Ἡ Ἰταλία εὑρίσκεται εἰς δεινὴν θέσιν. Εἰς τὴν Μασσάουαν τὴν ἐπαθε ἀπὸ τοὺς Ἀβυσσινοὺς καὶ ἀναγκάζεται τώρα νὰ στείλῃ βοηθείας. Ἐν περιπτώσει δὲ πολέμου Αὐστρορωσσικοῦ, σκέπτεται μετὰ τίνος νὰ συμμαχήσῃ καὶ κατὰ τίνος. Νὰ ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς παλαιᾶς ἐχθρᾶς της Αὐστρίας ἄνευ τῆς συμμαχίας τῆς Γερμανίας εἶνε κίνδυνος. Νὰ μείνῃ οὐδετέρα βλάπτονται τὰ ἐν τῇ Ἀδριατικῇ καὶ Μεσογείῳ συμφέροντά της. — Κατὰ τὰς νεωτέρας εἰδήσεις ἐπίκειται ἡ πτῶσις τοῦ Ροβιλάν.

Ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ρωμουνίας ἀντηλλάγησαν ὕβρεις μεταξὺ Βουλευτῶν καὶ Ὑπουργῶν, καταλήξασαι εἰς μονομαχίαν ἐνὸς Ὑπουργοῦ μετά τινος βουλευτοῦ, καθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς καλὸς σκοπευτὴς ἐσκόπευσε τὴν καρδίαν τοῦ ἀντιπάλου του, ἀλλ' ἐκεῖνος εἶχε τὴν χεῖρα ἐκεῖ, καὶ συνετρίβησαν τὰ δάκτυλά του μόνον.

Ἡ Τουρκία βλέπουσα γύρωθέν της τὸν κόσμον ὅλον νὰ ὁπλίζεται καὶ σκεπτομένη ὅτι κάτι τρέχει, ἐξακολουθεῖ καὶ ἐκείνη νὰ ὁπλίζηται, ὥστε τοιούτης περιστάσεως νὰ μὴ μείνῃ ἔξω τοῦ νυμφῶνος. Ἀγνοεῖ ὅμως φαίνεται ὅτι πολὺ πιθανὸν νὰ ἦνε ἐκείνη ὁ νυμφίος.

Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ὡς φαίνεται θὰ ἐκλεχθῇ ὁ προτιμώμενος Ἰωακεὶμ Γ'. μ' ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ ἀντιπολιτεύσεις, διότι εἶνε πράγματι σπουδαῖος κληρικὸς καὶ ἱκανώτατος νὰ σώσῃ τὸ κλυδωνιζόμενον ἐκκλησιαστικὸν καὶ ἐθνικὸν σκάφος, ὡς ἀπέδειξεν ἡ κατὰ τὴν [illegible] θοῦσαν Πατριαρχείαν του ἐνότητά [illegible] τὴ καὶ ἀνδρικὴ πολιτική του.

Καὶ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας κ. Ὀρλὼφ, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βουλγάρων, καὶ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος τοῦ Μαυροβουνίου ἐπεσκέφθησαν κατ' αὐτὰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἔλαβον πολυώρους συνεντεύξεις μετὰ τῶν ὑπουργῶν.—Τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν ἤνοιξεν ὁ Βασιλεὺς μετὰ ἐναρκτηρίου λόγου.

Καὶ τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον κλονίζεται διάδοχος δὲ πάλιν θεωρεῖται ὁ Φραισνέ.

—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ὑποδεχόμενος τὸ προεδρεῖον τοῦ Λάνδαυ ὑπέμνησεν αὐτοῖς πῶς ἔρις ἄλλοτε συμβᾶσα περὶ αὐξήσεως τοῦ στρατοῦ δὲν ἐλύθη εἰμὴ δι' ἐξωτερικοῦ πολέμου.

—Τὸ ἀτμόπλοιον «Οὐμβέρτος» ἀπέπλευσεν ἐκ Νεαπόλεως κομίζον εἰς Μασσάβαν 800 ἄνδρας. Ἕτερον τάγμα μετὰ πυροβολικοῦ ἀπῆλθε τῇ 8η τρέχοντος εἰς τὸν αὐτὸν ὅρον.

(Συνέχεια τῆς πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ζακύνθου ἐπιστολῆς τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολ. Κιτιέων).

Πρέπει δὲ νὰ προσθέσω, ὅτι λέγων μέσα πρὸς ἀξιοπρεπῆ διατήρησιν τῶν Ἱερέων (τῶν πόλεων κατ' ἀρχὰς) ἐννοῶ μισθοδοσίαν ἐπαρκοῦσαν καὶ εἰς οἰκογενειάρχην Ἱερέα, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου θὰ λείψῃ καὶ ἄλλο μέγα ἐμπόδιον δι' εὐπαιδεύτους καὶ τιμίους ἀνθρώπους εἰς τὸ νὰ ἀσπασθῶσι τὸ ἔργον τοῦ Ἱερέως ἤτοι ἡ ἀγαμία. Οἱ τῶν χωρίων Ἕλληνες Ἱερεῖς εἶνε ἤδη ἔγγαμοι, ζῶσι δὲ ἀξιοπρεπῶς ὡς χωρικοί, ἐργαζόμενοι καὶ τὰ κτήματά των· ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο οἱ Ἀρχιερεῖς νὰ μὴ χειροτονῶσιν ἄνευ ἀπολύτου, ἀνάγκης ἀνθρώπους ἀκτήμονας. Ἀνάγκη ἐπείγουσα νὰ ἐλαττώσωμεν καὶ τὰς μακρὰς νηστείας, δι' ὧν τὸ πνεῦμα τῶν παρελθόντων αἰώνων εἰς οὐδὲν λογιζόμενον τὴν ἐπὶ γῆς ζωὴν ὑπερεπλήρωσε τὸν ἐνιαυτόν.

Οἱ ἐν ταῖς πόλεσιν ἄνθρωποι ἀπὸ θεωρητηρίων ἔπαυσαν νηστεύοντες, πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων ἤδη δὲ προέβησαν καὶ εἰς περιφρονητικὰς καὶ σαρκαστικὰς κρίσεις ἐπὶ τῶν νηστειῶν· ὁ ἁπλοῦς δὲ λαὸς τῶν χωρίων ἀκούων τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ χωρία τῶν πολίτας (ὑπαλλήλους κτλ.), οὓς θεωρεῖ φωστῆρας, μόνον διότι εἶναι πολῖται, ἢ καὶ μόνον διότι ἐνδύονται εὐφραιστοτέρως, καὶ βλέπων αὐτοὺς κρεοφαγοῦντας κατὰ τὰς νηστησίμους ἡμέρας, ἀπομιμεῖται αὐτοὺς ὁσημέραι περισσότερον. Καὶ αὐτὴ μὲν καθ' ἑαυτὸ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀληθοῦς χριστιανισμοῦ, δὲν εἶναι μέγα κακὸν· ἀλλὰ διὰ τοὺς ἁπλοϊκοὺς ἀνθρώπους ἡ παράβασις αὕτη χρησιμεύει ὡς αἰτία θανατηφόρων μιασμάτων οὕτως εἰπεῖν διότι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι σκέπτονται οὐτωσίν: ὁ Πνευματικός μου μὲ ἐτιμώρει μὴ νηστεύοντα, σχεδὸν ὅσον καὶ τὸν κλέπτην· παρέβην αὐτὸ καὶ οὐδὲν ἔπαθον· ἐπείσθην δὲ ἐκ παραδειγμάτων καὶ λόγων προκομμένων ἀνθρώπων, ὅτι δὲν εἶναι τίποτε, ἄρα λοιπὸν καὶ τὰ ἄλλα πράγματα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μὲ ἐμποδίζει ὁ μὴ προκομμένος Πνευματικός μου, δὲν ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ τὴν νηστείαν. Καὶ ὁ μέγας δὲ ἀριθμὸς τῶν ἑορτῶν ἀνάγκη νὰ ἐλαττωθῇ, διότι ὁ ἀποχειροβίωτος λαός μας οὐ μόνον ἀργεῖ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἀλλὰ καταδαπανᾷ καὶ τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας τῶν ἐργασίμων του ἡμερῶν.

Τοσαῦτα, φίλη κορυφή, πρὸς τὸ παρόν.

Δέν μοι ἐπιτρέπει τὸ ἐκτάκτως δι' Ἀρχιερέα πολυάσχολον νὰ προβῶ εἰς λεπτομερείας περὶ τοῦ καταλληλοτέρου (κατὰ τὴν ταπεινήν μου γνώμην) τρόπου τῆς ἄνευ σκανδάλου εἰσαγωγῆς τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης· ἔχετε ἡμεῖς περισσότερον χρόνον, καὶ εἴσθε ἐντριβὴς περὶ τὰ ἱερὰ ἡμῶν βιβλία, ἐξ ὧν θὰ ἀντληθῶσι τὰ ἐπιχειρήματα, ἵνα θὰ ἐρησυχάσωσι τὰς θρησκευτικὰς συνειδήσεις τοῦ λαοῦ μας κατὰ τὴν μεταρρύθμισιν ταύτην. Δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ συνήθεια τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ὡς πρὸς τὰς νηστείας, ἀλλὰ δὲν θεωρῶ συμφέρον νὰ ἐξομοιώσωμεν τὰ ἡμέτερα πρὸς τὰ ἐκείνων. Πρὸ τῆς προσδοκωμένης ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ὅλου Ἑλληνισμοῦ συμφέρει νὰ ἔχωμεν ὅσον τὸ δυνατὸν πλείονας διαφορὰς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ λατρείᾳ πρὸς πάντας τοὺς ἀλλοεθνεῖς χριστιανούς.

Μελετήσατε, παρακαλῶ, τὸ θέμα αὐτὸ καθ' ἑαυτό, θεωροῦντες τὰ γραφόμενά μου ὡς ἁπλῆν νύξιν καὶ εὐαρεστήθητε νὰ μοὶ διακοινώσητε τί φρονεῖτε περὶ τούτου, πρὶν ἢ φέρητε τὸ ζήτημα εἰς τὴν δημοσιογραφίαν. Θέτω δὲ ἐμαυτὸν εἰς τὴν διεύθυνσίν σας ἐὰν, ἀσπασθέντες τὴν πρότασίν μου κατ' ἀρχὴν, θεωρήσητε ἀναγκαῖον νὰ συντελέσω κἀγὼ εἰς τὴν πρόσληψιν συνεργατῶν ἐν Ἀθήναις, διότι ἡ πρωτοβουλία ἐκεῖθεν πρέπει νὰ ἔλθῃ δι' αὐτὸ καὶ δὲν ὡρίσθην εἰσέτι περὶ τούτου οὐδὲ πρὸς τοὺς ἐντοπίους συναδέλφους μου. Μετὰ τὴν Ἀθήνας θὰ βάλωμεν τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ἐν τῇ Μητροπόλει Λάρνακος τῇ 13 Αὐγούστου 1886.

ΕΙΧΩΡΙΑ

(*Ἐκ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος.*)

— Ἐδόθη διαταγὴ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ ἵνα γείνῃ καταμέτρησις τῆς πόλεως Λευκωσίας.

— Τὸ χωρίον Κοντέα ἀπηλλάγη τῆς χολητικῆς καὶ μιασματικῆς νόσου διὸ καὶ ἦρθη ἡ ὑγειονομικὴ ζώνη.

— Κάτα τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπαλλάξεως τῶν πολεμικῶν καὶ μεταγωγικῶν πλοίων τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ ναυτιλιακοῦ δικαιώματος, ἀπαλλάττονται τούτου καὶ πλοῖα θαλαμηγὰ ἀνήκοντα εἰς ἀνεγνωρισμένα (ὡς θαλαμηγῶν πλοίων κάτοχα) σωματεῖα, καὶ φέροντα μόνον ἔρμα, πλοῖα ἅτινα εἰσπλεύσαντα εἰς λιμένα τινὰ ἕνεκεν κακοκαιρίας ἐκπλέουσιν αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἐκτελέσωσιν ἐμπορικήν τινα συναλλαγήν, ὡς καὶ ρυμουλκοῦντα ἀτμόπλοια ὧν χρῆσις γίνεται μόνον πρὸς ρυμουλκίαν καὶ δὲν φέρουσι πραγματείας ἢ ἐπιβάτας.

— Κατ' ἄλλο νομοσχέδιον ἡ δεκάτη τοῦ λίνου θὰ λαμβάνεται κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν πρὸ τῆς φορτώσεως, ἡ δὲ τιμή του νὰ ὁρίζεται ὑπὸ τῶν Ἰδαρὲ συμβουλίων ὡς τῆς δεκάτης.

—

Ἔχομεν ἀνάγκην βροχῶν καὶ ὅμως ἡ ἀτμοσφαῖρά μας δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ τοιαύτην διάθεσιν μολονότι βετεβλήθη κατ' αὐτὰς οὐσιωδῶς.

—

Ἄδεται ἐκ φήμης ὅτι ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἐθεώρησε καλὸν νὰ διαλύσῃ τὸ ἐπαρχιακὸν δικαστήριον Κυρηνείας καὶ συστήσῃ τοιοῦτο εἰς κεντρικώτερον μέρος τῆς ἐπαρχίας. Εἶνε τοῦτο ἄδικον ἀληθῶς διὰ τὴν μικρὰν ἐκείνην πόλιν νὰ στερηθῇ τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου, πλὴν ἐὰν οὕτως ηὐδόκησε τωόντι ὁ Μ. Ἁρμοστὴς, κεντρικώτερον χωρίον παντὸς ἄλλου εἶνε ἡ κωμόπολις Μόρφου ἀντὶ τῆς Λεύκας ὡς ἐζήτησάν τινες δι' ἀναφορᾶς των.

—

Ἐντὸς τῶν δασῶν τὰ ὁποῖα ἐν Καρπασίῳ ὡροθέτησεν ἡ Κυβέρνησις ὑπάρχουν πλεῖστα ὅσα ἄγρια χαρουπόδενδρα. Μέρος τούτων κειμένων πλησίον τῆς Κώμης Κεπήρ, ζητεῖ ὁ κ. Γ. Παντελίδης κάτοικος Βαρωσίων τὴν ἄδειαν νὰ ἐμβολιάσῃ, ἀγνοῦμεν δὲ ἂν ἡ Λ. Ε. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς θὰ δώσῃ τοιαύτην ἄδειαν. Πιστεύομεν ὅμως ὅτι ἀντὶ ἀγρίων δένδρων εἶνε ὠφελιμώτερα τὰ ἥμερα καὶ ἀποδίδοντα καρποὺς καλοὺς· ὥστε δὲν βλέπομεν πῶς λόγον νὰ ἀρνηθῇ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει καλὸν εἶνε τόσον ὁ κ. Γ. Παντελίδης ὅσον καὶ οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἐκείνων νὰ προβῶσιν εἰς ἀγορὰν τοιούτων ἀγριοδένδρων καὶ νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τούτων διότι τὰ χαρουπόδενδρα ὅσον καὶ τὰ ἐλαιόδενδρα εἶνε κτῆμα ἐκ τῶν καλλιτέρων.

—

Τὰ τῆς ἡμετέρας Λέσχης «Ἑνώσεως προβαίνουσι μέχρι τοῦδε καλῶς. Ἡ διὰ πλειονοψηφίας ἐκλεγεῖσα Ἐπιτροπὴ σύγκειται ὑπὸ τῶν ἑξῆς: Τοῦ κ. κ. Γ. Δ. Κακαθύμη, Δημοσθ. Χατζηπαύλου, Νεάρχου Ρωσσίδου, Π. Δ. Παπαδάκη, Θ. Περιστιάνη, Σαοὺλ Γάλεπ, καὶ Γεωργίου Παυλίδου. Τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν διακόσμησιν καὶ προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ποτῶν καὶ διαφόρων ἄλλων χρησίμων τῷ καταστήματι ἀνέλαβεν ὁ κ. Ἡρακλῆς Πρατζιώτης.

—

Τὸ Ἰδαρὲ συμβούλιον ὥρισε τὴν δεκάτην τῶν χαρουπίων διὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον εἰς τὰ 17 σελλίνια καὶ 3 γρόσια τὸ καντάρι ἀντὶ 16 σελλ. τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ Ἰαννουαρίου.

—

Ὀθωμανίς τις ἐκ Λευκωνίκου ἐβαπτίσθη πρό τινων ἡμερῶν ἐν Βαρωσίοις καὶ ἐστεφανώθη μετὰ Χριστιανοῦ.

—

Εἰς παρελθὸν φύλλον κατεχωρίσθη, διαφυγοῦσα τὴν προσοχὴν ἡμῶν, διατριβή, καθαπτομένη λίαν πικρῶς τοῦ κ. Δημάρχου τῆς Λαπίθου. Ἐκφράζομεν ἐπὶ τούτῳ τὴν λύπην μας καθόσον μάλιστα ὡς παρ' ἄλλων μανθάνομεν ὁ ρηθεὶς Δήμαρχος προσπαθεῖ πάντοτε ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ Δήμου τοῦ ὁποίου προΐσταται.

—

Χαιρετίζομεν τὴν ἐν δευτέρᾳ περιόδῳ ἐμφάνισιν τῆς ἀξιολόγου «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ἧς τὴν σύνταξιν καὶ ἔκδοσιν ἀνέλαβεν ὁ καλὸς νέος κ. Γ. Νικόπουλος ἐν Λευκωσίᾳ πρὸς ὠφέλειαν τῆς σεβαστῆς χήρας τοῦ μακαρίτου Θ. Θεοχαρίδου. Ἡ ὑποστήριξις τοῦ φύλλου τούτου εἶνε συνδρομὴ ἀξιέπαινος.

—

Χάριν τῶν ἐνδιαφερομένων ἀναγράφομεν τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ἀναχωροῦν ἐντεῦθεν τὰ ταχυδρομεῖα τοῦ ἐσωτερικοῦ κατὰ τοὺς νεωτέρους ὁρισμούς.

Διὰ Λάρνακα καὶ Λευκωσίαν, πᾶσαν Δευτέραν, Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον τὴν 8 μ. μ.

Διὰ Ἀμμόχωστον, πᾶσαν Δευτέραν Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐπίσης.

Διὰ Κυρήνειαν, πᾶσαν Δευτέραν, Τρίτην, καὶ Πέμπτην ἐπίσης.

Διὰ Κυθραίαν, Βατυλήν, Λευκόνικον, Τριχώμον, Λάπιθον, Λεύκαρα καὶ Μόρφου, κατὰ πᾶσαν Δευτέραν καὶ Πέμπτην ἐπίσης.

Διὰ Ριζοκάρπασον (μὲ σταθμοὺς εἰς Ἅγ. Θεόδωρον, Κώμην Αἰγιαλοῦ, Δρονάρισον, καὶ Αἰγιαλοῦσαν), κατὰ πᾶσαν Δευτέραν ἐπίσης.

Διὰ Πάφον (Κτῆμα) κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν 10 π. μ. Τετάρτην 9 π. μ. καὶ Παρασκευὴν 6 μ. μ.

—

Ἀπηλλάγη τῆς θέσεως ὑπαστυνόμου Λεμησσοῦ ὁ κ. Ἀλατζιάν. Ἀγνοοῦμεν τίς ὁ κύριος λόγος τῆς παύσεως ἢ τῆς παραιτήσεως τούτου. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι καθ' ὅλην τὴν ἐνταῦθα διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του διεκρίνετο πάντοτε διὰ τοὺς καλούς του τρόπους καὶ τὴν καλήν του συμπεριφορὰν πρός τε τοὺς πολίτας καὶ κυρίως τοὺς χωρικούς. Κατώρθωσεν ὥστε ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν αὐστηρῶν καθηκόντων του οὐδένα νὰ δυσαρεστήσῃ. Ἆρά γε διὰ τοῦτο ἐπαύθη;

—

Ἡ διεύθυνσις τοῦ καφενείου «Βικτωρίας» προτίθεται κατ' αὐτὰς νὰ προσθέσῃ ἀκόμη τρία δωμάτια εἰς τὸ κατάστημα καλῶς ἠρμοσμένα νὰ σχηματίσῃ δ' οὕτω ἀναγνωστήριον εἰς τὸ ὁποῖον ἀντὶ μικρᾶς ἐτησίας συνδρομῆς νὰ εὑρίσκῃ κανεὶς διάφορα φύλλα καὶ περιοδικὰ νὰ ἀναγινώσκῃ. Προσεχῶς πλείονα περὶ τῆς καλῆς ταύτης πράξεως.

—

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα εἰς τὸν ἀξιότ. συμπολίτην ἡμῶν κ. Γ. Μεράρδον ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος ὡς βραβεῖον διὰ τὰς πολυετεῖς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸ Κράτος. Ὁ κ. Γ. Μεράρδος ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ ἐπέκεινα διατελεῖ πράκτωρ τοῦ Βασιλείου παρὰ διαφόροις εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι, νῦν δὲ κατέχει τοιαύτην θέσιν ἐν Τουρίνῳ τῆς Ἰταλίας. Συγχαίρομεν τέλος πάντων αὐτῷ ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ τιμῇ δι' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπαξίως τὸν περιέβαλε.

Λευκωσία 25. 1. 87.

Τὴν παρελθοῦσαν, τετάρτην ἠμείφθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ φίλου ἡμῶν Λ. Κυπριανοῦ μετὰ τῆς πολυθελγήτου καὶ πολυφέρτου δεσποινίδος Σωσάννης Γεωργίου· ὅθεν συγχαίροντες ἐκ μέσης καρδίας τὸν διαπρεπῆ ἡμῶν φίλον ἐπὶ τῇ εὐστόχῳ αὐτοῦ ἐκλογῇ, εὐχόμεθα πάντα καχεῖαν τ[illegible]

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα εὐχαρίστως, μερίς τις ἐκ τῆς ἐκλεκτῆς κορασιακῆς νεολαίας ἐνταῦθα, προτίθεται κατὰ τὰς ἀπόκρεω νὰ διδάξῃ ἀπὸ σκηνῆς δραμά τι, ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ, χάριν φιλανθρωπικοῦ τινος σκοποῦ; Πεποιθότες ὅτι δὲν θέλομεν διαψευσθῇ, συγχαίρωμεν ἐκ τῶν προτέρων τὰ εὐγενῆ πρόσωπα τὰ ἀναλαβόντα τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὄντως ὑψηλοῦ καὶ εὐγενοῦς τούτου σκοποῦ.

Ἡ Ἀγορὰ νεκρά· δυστυχῶς ὅμως τὸ χαρτοπαίγνιον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν νέκρωσιν ταύτην ἐξακολουθεῖ ἐνεργούμενον εἰς τινας κοινωνικὰς τάξεις, ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ καταστρεπτικότητι· ζήτω ἡ βιομηχανία· ζήτω ἡ πρόοδος.

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ ὢν πάντοτε ἐν τῇ αὐτῇ κατάστασει, ψυχρὸς ψυχρότατος· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ κυβερνητικά, «θοῦ κύριε φύλακη τῷ στόματί μου».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝΑ

Τὰ φύλλα τῆς Ἀλεξανδρείας, «Τηλέγραφος» Ὁμόνοια» καὶ «Fare d'Alexandrie» μετὰ πολλῶν ἐπαίνων κάμνουσι μνείαν τῆς κατὰ τὴν 21)2 Φεβρουαρίου δοθείσης ἐν τῷ Αἰγυπτιακῷ Πολυθεάματι ὑπὸ τοῦ ἑλλ. Θιάσου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου παραστάσεως καθ' ἣν ἐδιδάχθη ἀπὸ σκηνῆς πεντάπρακτον δρᾶμα « ὁ Κουτσοὺκ Μεχμὲτ ἢ τὸ 1821 ἐν Κύπρῳ » ἔργον τοῦ συμπατριώτου ἡμῶν κ. Θ. Κωνσταντινίδου. Ἡ παράστασις ἐτέθη ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προστασίαν τῶν κ. κ. Γ. Γουτίου, Κ. Συναδινοῦ, Χαϊκάλη Βέη, Γ. Ναοὺμ, καὶ Α. Μ. Ὀράτη. Τὸ θέατρον ἐπληρώθη θεατῶν ἐν οἷς διεκρίνοντο πλεῖστοι Κύπριοι. Ἡ παράστασις τοῦ δράματος ἐπέτυχεν ἐξαίρετα, ἤρεσε δὲ σφόδρα εἰς τὸ κοινὸν, διότι εἶνε γεγραμμένον εἰς καθαρεύουσαν καὶ εὔληπτον γλῶσσαν καὶ πρὸ πάντων διότι τὰ ὑπὸ τοῦ δράματος ἐκτιθέμενα αἰσθήματα τοῦ ἀδόλου πατριωτισμοῦ πρὸς αἱμοβόρον τυραννίαν, τοῦ νομίμου καὶ εὐγενοῦς ἔρωτος πρὸς τὴν ἀκολασίαν

τυράννου, περιεγράφησαν μετὰ πλείστης φυσικότητος καὶ ψυχολογικῆς ἀκριβείας. Τὸ δρᾶμα εἶνε πλῆρες παντοίων φιλοσοφικῶν ἀξιωμάτων περὶ τιμῆς, ἐλευθερίας πατριωτισμοῦ, θρησκείας κλ. ἐπεσπῶντο δὲ, μάλιστα πρωτότυπά τινα, ζωηρότατα χειροκροτήματα, ἄνθη δὲ καὶ στέφανοι ἐρρίπτοντο βροχηδόν. Κατὰ τὴν δ'. ὅμως πρᾶξιν τοσοῦτον ὁ ἐνθουσιασμὸς ἐκορυφώθη, ὥστε προσεκλήθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὁ κ. Θ. Κωνσταντινίδης διὰ παρατεταμένων χειροκροτημάτων καὶ ἐκεῖ τετράκις, ὡς ἐπαναλαμβανομένην βροντὴν, ἔρρηξε τὸ θέατρον ἀνευφημίας καὶ χειροκροτήματα. Ἡ πρόσκλησις αὕτη τοῦ κ. Θ. Κωνσταντινίδου ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἔγεινεν ὡς ἀληθὴς ἀποθέωσις. Ὁ ἀξιότ. κ. Α. Μ. Ὀράτης ἔδωκεν εἰς αὐτὸν πολύτιμον στέφανον, ἔνδειξιν τῆς ἐπιδοκιμασίας τῶν θεατῶν καὶ ἰδιαίτατα τῶν Κυπρίων. «Ἂν, ἐπιλέγει ὁ «Τηλέγραφος» προκειμένου περὶ τῆς ἀξίας δραματικοῦ ἔργου, κριτὴς εἶνε τὸ θεώμενον κοινὸν, ὡς εἶνε δίκαιον, δυνάμεθα ἀδιστάκτως νὰ ἐπιφωνήσωμεν ἐκ τῆς ἀμούσου ταύτης γωνίας ἥτις Αἴγυπτος ὀνομάζεται ὅτι ἔχομεν ποιητήν. Ἡ ἐπιδοκιμασία τοῦ θεάτρου ὅλου ἐξεδηλώθη ὡς ἄκρατος ἐνθουσιασμὸς, ὡς μεταδοτική τις μανία». «Εἶναι ἄξιον τοσαύτης προσοχῆς, ἐπιλέγει ἡ «Ὁμόνοια» ὥστε, συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανόνων τῆς νεωτέρας δραματικῆς τέχνης ἔχει καὶ τὸ πλεονέκτημα, ὡς ἐκ τῆς ἐθνικῆς του ὑποθέσεως, νὰ καταταχθῇ εἰς τὰ νεώτερα ἐθνικὰ δράματα».

Συγχαίρομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ καρδίας τῷ κλεινῷ τούτῳ συμπατριώτῃ διὰ τὸν ἀληθῆ θρίαμβον ὃν ἤραττο ἐπὶ τῇ ἐπιτυχίᾳ τοῦ ἀξιολόγου τούτου πατριωτικοῦ δράματός του, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ τὸ ἐκδώσῃ εἰς τύπον ὅπως μὴ στερῆται τὸ κοινὸν τοιούτου καλλιτεχνικοῦ ἔργου.

(Ἀκριδικὸς φόρος.)

Φίλη «Σάλπιξ» (Λάρνακι 3 Φεβρ. 87)

Εἰς τὸν πρόσθετον τοῦτον φόρον κατεδικάσθη [illegible] πρικὸς [illegible] ἀπὸ [illegible] χάριν τῆς καταστροφῆς τῆς ἀκρίδος, τοῦ θηρίου τούτου [illegible] πάρχον κατέτρωγε μερικὰ προϊόντα τῶν γεωργ[illegible] δὲ μὴ ὑπάρχον κατατρώγει τοὺς κόπους ὅλων. Ἐξ[illegible]πε σχεδὸν καὶ μετ' αὐτοῦ ἐκλείπομεν καὶ ἡμεῖς.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη ἐν τῇ παρελθούσῃ περιόδῳ τοῦ Νομοθετικοῦ ἡ Κύπρος ἔμεινεν ὀφειλέτης εἰς τὸ Κυβερνητικὸν ταμεῖον 18 χιλ. λιρῶν καὶ ὅτι ὁ φόρος τῆς ἀκρίδος θὰ ὑψίστατο μέχρις ὅτου καλυφθῇ τὸ χρέος τοῦτο καὶ πᾶν ἄλλο ὅπερ ἤθελε γίνῃ ἔξοδον. Πόσον ὅμως παράδοξον μᾶς φαίνεται τὸ ὅτι οὔτε κανεὶς τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησεν, οὔτε ἐπίσημόν τι μέλος κατέθεσε τὸν προϋπολογισμὸν ἢ ἰσολογισμὸν τοῦ φόρου τῆς ἀκρίδος. Νὰ ἐλπίσωμεν ἄρά γε ὅτι ἐν τῇ ἐπὶ θύραις συνόδῳ θὰ γείνῃ τοιοῦτό τι;

Ἀποβαθρικὸς φόρος

Οὐαὶ τῷ ἐμπορευομένῳ, ὅστις εἶνε ἠναγκασμένος νὰ πληρώνῃ τὸν φόρον τοῦτον χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του ὅτι εἰς πολλὰ εἴδη εἶνε φόρος ἀφόρητος· καὶ ἐπὶ παραδείγματι εἰς σάκκος κουκκία ζυγίζων συνήθως περὶ τὰς 60 ὀκάδας, στοιχίζει, πρὸς 3ᾳ παρ. ἡ ὀκὰ, 48 γρόσια, θὰ πληρωθῇ δὲ φόρος 2 γρόσια (χάλκινα), ὅπερ ἀναλογεῖ 4 [illegible] τοῖς ο[illegible] ὡς ἔγγιστα! Καὶ τοὐλάχιστον ἐὰν ὁ φόρος αὐτὸς εἰσήγετο εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δημαρχείου, εἰς τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο ταμεῖον τοῦ πολίτου, θὰ ἦτο τότε εὐχάριστον.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπίσημον μέλος τοῦ Νομοθετικοῦ ὑπεσχέθη ὅτι διὰ τὴν νέαν τούτου περίοδον ἤθελεν ἑτοιμάσει καὶ καταθέσει ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ συμβουλίου τὸν ἀποβαθρικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ὅτι θὰ ἐνήργει ἔκπτωσιν τῶν ἀποβαθρικῶν δικαιωμάτων, θὰ προσεπάθει δὲ ὥστε τὰ δικαιώματα ταῦτα νὰ ὑπάγωνται εἰς τὸ Δημαρχιακὸν ταμεῖον, ἀλλὰ τοῦτο κατόπιν τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ λιμένος Κυρηνείας. Ἡ ἐπίσημος αὕτη ὑπόσχεσις ἐλπίζεται νὰ μὴ μείνῃ γράμμα νεκρὸν. Εἴθε!

Ἡ δεκάτη ἑβδόμη Φεβρουαρίου ὡρίσθη τέλος πάντων ὡς ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τοῦ Νομοθετικοῦ. Εὐχόμεθα καλὴν ἀρχὴν τῆς προστασίας τῶν ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ τῶν ζώων.

Τὸ ἱπποδρόμιον θὰ λάβῃ χώραν ἐνταῦθα τὴν 21 Φεβρουαρίου, ὁπότε ἐλπίζεται ὅτι ἡ πόλις μας θὰ ξενίσῃ πολλοὺς τῶν ἱπποδρομίων περιέργους.

«Κερδώ»

Κανονισμὸς μεταξὺ γαϊδάρων καὶ ἀνθρώπων.

Καὶ πάλιν ἀγωγὴ καθ' ἡμῶν ὑπὸ τῶν ζώων ἢ μᾶλλον ἀναθεώρησις τῆς καθ' ἡμῶν δίκης των. Καὶ πάλιν εἰς τὸ μέσον τὸ νομοσχέδιον περὶ κωλύσεως τῆς πρὸς τὰ ζῶα σκληρότητος. Ἀνάγκη λοιπὸν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἕκαστος ἀγωγιάτης νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ πολλὰ ἀντίτυπα κανονισμοῦ νὰ δίδῃ εἰς πάντα μισθόνοντα τὸ ζῶόν του διὰ νὰ γνωρίζωσιν ἀμφότεροι, καὶ ὁ ἄνθρωπος δηλαδὴ καὶ ὁ γαίδαρος, τὰ πρὸς ἀλλήλους χρέη καὶ καθήκοντά των. Ὁ δὲ κανονισμὸς, σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ νομοσχεδίου, πρέπει νὰ ἐμπεριέχῃ τὰ ἑξῆς ἄρθρα.

Ἄρθρον. 1. Ὁ ἄνθρωπος μισθόνει τὸν γαίδαρον διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ δεῖνα μέρος ἐν διαστήματι τόσων ὡρῶν.

Ἄρθρον. 2. Ὁ γαίδαρος ὑποχρεοῦται ἐντὸς τόσου καιροῦ νὰ πάρῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ δεῖνα μέρος.

Ἄρθρον. 3. Ἐσυμφωνήθη μεταξὺ ἀμφοτέρων τὸ βάρος νὰ ἦνε τόσον, κατὰ συνέπειαν [illegible] ἀνθρώπος, καὶ χρήματα [illegible] δόν [illegible] θ' ὅσον δὲν δύναται νὰ τὸ λάβῃ ὅτι νὰ μὴ αὐξηθῇ τὸ βάρος.

Ἄρθρον. 4. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἄνθρωπον τοῦ νὰ φαίνεται ψυχρὸς ἢ σκληρὸς καθ' ὁδὸν ἵνα μὴ διεγείρῃ τὴν χολὴν τοῦ συντρόφου του.

Ἄρθρον. 5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν γαίδαρον τὸ ὀγκαρίζειν τὸ τρέχειν τὸ πορδοκλωτσᾶν καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἐπ' αὐτοῦ συντρόφου του, καθόσον καὶ ἐκεῖνος ἀφίεται πρὸς τοῦτο ἐλεύθερος.

Ἄρθρον. 6. Ἐὰν καθ' ὁδὸν ὁ γαίδαρος ἀπαντήσας ὡραῖον θῆλυν θελήσῃ νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸ χάριν συναναστροφῆς ἢ οἱαδήποτε ἄλλης αἰτίας, ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς ἐκεῖνον τὴν ὁδόν του μεθ' ἡπιότητος καὶ ἐὰν εἰσακούσῃ ἤδη καλῶς· ἄλλως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατ' ἐκείνου βαρβαρότης. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν ὁ γαίδαρος εὐαρεστηθῇ νὰ γονατίσῃ ἢ νὰ κυλισθῇ.

Ἄρθρον. 7. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν πορδοκλωτσοῦντος τοῦ γαιδάρου, χαριεντισμοῦ χάριν, ὁ ἄνθρωπος, μὴ θελήσας νὰ συμμεθέξῃ τῆς χαρᾶς, ριφθῇ κάτω, τότε δύναται οὗτος, ἀφοῦ σηκωθῇ ἀμέσως ἂν δύναται, νὰ ἐπιπλήξῃ ἡδέως μετά τινος, ἢ δύο μόνον ἐλαφρῶν κολαφισμῶν τὸν γαίδαρον, προσέχων ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία τις περὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν τριχῶν του.

Ἄρθρον. 8. Ἐγένοντο δύο ὅμοια ἐπισεσημασμένου χάρτου φέροντος τὴν Κυβερνητικὴν σφραγῖδα, καὶ ὑπεγράφησαν ὑπ' ἀμφοτέρων πρὸς ἀσφάλειαν, ἐν μηνὶ. ... ἡμέρᾳ ... καὶ ὥρᾳ ... κ.τ.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι
Χατζημήτας
καὶ Χελιδωνᾶς.

Λύσεις καὶ λυτῆρες τῶν παρελθ.

Τοῦ αἰνίγματος ἡ λέξις «δῶμα, χῶμα, σῶμα, πῶμα. οἱ κ. κ. Κ. Μ. Κωνσταντινίδης, καὶ Μ. Ι. Εὐθυβουλος, καὶ Γ. Κάρταλις

Τοῦ προπαρελθόντος λυτὴρ εἶνε καὶ ὁ κ. Ι. Κυριακίδης ἐκ Μόρφου.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἡ Ρόδος μ' ἔχει κεφαλὴν καὶ [illegible] ἡ Κρήτη ·
στέρνον ἡ Κύπρος κ' ἡ Σαρδὼ καὶ πόδας πᾶσα μήτηρ.
Τὸ πῦρ μὲ καίει ἀπηνῶς τὸ ὕδωρ μὲ δροσίζει·
ἄνευ ἐμοῦ ἡ ἀρετὴ τίποτε δὲν ἀξίζει.

Λευκωσ. Α. Α.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ.

Ξενοδόχος τις ἠρωτήθη νύκτα τινὰ ἐν ἰσημερίᾳ ποία ὥρα εἶνε, ἀπήντησε δὲ ὡς ἑξῆς: Τὸ ἓν τρίτον τῆς νῦν ὥρας εἶνε ἴσον μὲ τὸ ἓν τέταρτον τῆς ὑπολειπομένης μέχρι τῆς πρωΐας. Ζητεῖται ποία ὥρα ἦτο ὅταν ἠρωτήθη.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασὶ ἄπισσα καλῆς ποιότητος τὸ γομ. γρ.		140—150
» συνήθη γερὰ	»	120—135
» κόκκινα	»	60—110
ρακὶ σοῦμα ὁ βαθ. ἡ ὀκὰ παράδ.		60—63
σταφίδες ξηραὶ »	»	55—60
» βρασταὶ	»	48—47
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας τὸ Χαλ. κατ. γρ.		115—120

[illegible] Μέρας Ἀ[illegible]

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ κ. Γεώργιος Χριστοφόρου Τσαγκαρούδης ἐν τῇ ὁδῷ «ἁγ. Ἀνδρέου» καὶ τῷ ὑπ' ἀρ. 108 μαγαζίῳ του πωλεῖ ὑάλους διὰ παράθυρα κ. λ. διαφόρων μεγεθῶν καὶ εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης. —Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Πηλαβάκης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶ. —Ἐν Τρικώμῳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Λουκᾶ. —Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἠλιάδης διδάσκαλος Λισναρίσσου.—Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερώνυμίδης, Κωμοδίκης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καΐρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.—Ἐν Τάντᾳ ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ καλλίστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»